

Nuobodi Patriko diena

Vyresni Patriko broliai visada būdavo per daug užsiėmę ir neskyrė jam laiko.

Rebeka Džeikman
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko JAV.

Patrikas, gulėdamas ant lovos, žiūrėjo į lubas. Jam buvo nuobodu. Jis jau skaitė savo knygas apie gyvūnus, šokinėjo ant batuto ir važinėjo dviračiu savo rajone. Ką jam veikti dabar?

Patrikas atsistojo ir nuėjo į vyresniojo brolio Danieliaus kambarį. „Ar pažaisi su manimi?“ – paklausė Patrikas.

„Atsiprašau, negaliu. Turiu mokytis“, – atsakė Danielius. Jis net nepakėlė žvilgsnio nuo skaitomos knygos.

Patrikas pajuto, kaip užkaito širdis. Danielius visada mokėsi. Argi jis negali padaryti pertraukos?

Na tiek to. Danielius buvo užsiėmęs, bet Patrikas galėjo paprašyti kitą savo brolių, Simoną. „Man nuobodu. Ar gali su manimi pažaisiti?“ – paklausė Patrikas.

„Ne, ne šiandien. Einu į miestą su draugais.“ Simonas užsivilko švarką ir išėjo pro duris.

Patrikas labai supyko! Jo širdis ėmė plakti greičiau. Vyresni jo broliai visada būdavo per daug užsiėmę ir neskyrė jam laiko. Jis nubėgo į savo kambarį ir užtrenkė duris.

„Tai neteisinga!“ – galvojo Patrikas.

Jis treptelėjo koja ir sudribo ant lovos. Jis pajuto, tarsi kas spautų krūtinę. Jam buvo taip nuobodu! Tačiau jis buvo per daug piktas, kad sugalvotų ką veikti.

Tada jis prisiminė kai ką, ko išmoko mokykloje. Jo mokytoja juos mokė, kad gilus kvėpavimas gali padėti nusiraminti.

„Sunku ką nors ištaisyti, kai jautiesi piktas“, – sakė ji. Gal, jei būtų ramesnis, Patrikas galėtų sugalvoti, kaip išsivaduoti iš nuobodulio.

Taigi Patrikas giliai įkvėpė ir iškvėpė. Tada dar kartą. Dar po kelių tokių įkvėpimų jis nebejautė spaudimo krūtinėje. Bet vis tiek nežinojo, ką veikti.

Jis atsisėdo ir pažvelgė į Jėzaus Kristaus paveikslą ant sienos. Ką Jėzus norėtų, kad Patrikas darytų?

Patrikas atsiklaupė. „Dangiškasis Tėve, prašau, padėk Danieliui mokytis, – meldė jis. – Padėk Simonui

linksmai praleisti laiką su draugais; ir, prašau, padėk, kad man nebūtų taip nuobodu.“

Po maldos Patrikui kilo mintis. Jis nubėgo į Danieliaus kambarį.

„Danieliau, ar galėsimė kartu pažaisiti, kai baigsi mokytis?“

Danielius pakėlė akis nuo savo knygos į laikrodį ant sienos. „Maždaug po 30 minučių galiu padaryti pertrauką. Tada galėtume išeiti į lauką. Nori?“

„Taip!“ – nudžiugo Patrikas ir nubėgo atgal į savo kambarį. Jis rado knygą apie tigrus, į kuriuos mėgo žiūrėti. Kurį laiką paskaitęs, žaidė su kaladėlėmis. Netrukus laikas praėjo, ir jis su Danieliumi patraukė link miškelio prie jų namų.

„Nori žaisti kosmoso karius ar džiunglių tyrinėtojus?“ – paklausė Danielius.

„Man nesvarbu. Aš tiesiog džiaugiuosi, kad galime praleisti laiką kartu. Tai daug geriau nei nuobodžiauti“, – atsakė Patrikas.

Danielius šyptelėjo. „Na, žaisti su tavimi yra daug smagiau nei ruošti testui.“

Patrikas jautėsi laimingas, kai su Danieliumi ropinėjo po pievą. Nusiramimas padėjo jam aiškiau mąstyti, kad galėtų išspręsti savo problemą. Ir Dangiškasis Tėvas padėjo jam būti panašesniajam į Jėzų Kristų. Galų gale diena pasidarė visai gera. ●

